

Po jasnih in začrtanih ciljih in dogovorih, ki so se izoblikovala na včerajšnji okrogli mizi, je današnji dan spet zaživel v skoraj polni dvorani Mini teatra. Tretji in zadnji dan festivala Vzkrík so zaključile tri bralne uprizoritve še neuveljavljenih dramskih piscev, ki so svojo pisavo urili pod mentorstvom Simone Semenič na delavnicah v lanskem letu.

Današnji dan je otvorila bralna uprizoritev dramskega teksta *Poker*, diplomirane psihologinje Zale Simčič. Uprizoritev je skupaj s študenti igre Galom Oblakom, Andražem Harauerjem, Niko Vidic in Martinom Mlakarjem pripravila študentka gledališke režije Manca Kok. Dramsko besedilo se ukvarja z zgodbo 4 različnih odvetnikov, ki skupaj delajo v manjši družinski odvetniški pisarni in se po službi dobivajo pri enem od njih doma ter igrajo poker. Med partijo pokra se razkažejo njihove osebne zgodbe in interesi, ki vodijo v mnoge zaplete in ne povsem odkrita manipuliranja z ljudmi. Dramsko besedilo se tako preko pogovorov, ki se odvijajo med igranjem pokra, dotika moralnih nazorov in dvomov ter reflektira današnjo družbo, kjer pravzaprav ljudje tudi izven igre pokra z ostalimi v vsakdanjem življenju »igrajo poker« in druge igre manipulacij ter pokaže na osnovno nesposobnost posameznika, da bi iskreno pokazal svoja čustva in namene.

Druga na današnjem programu je bila bralna uprizoritev teksta *In kdo bo šel na ples?* gledališkega ustvarjalca Mitje Lovšeta, ki se je delavnic in festivala udeležil že drugo leto zapored. Uprizoritev je skupaj z igralci Lino Akif, Luko Bokšanom, Galom Oblakom, Lucijo Harum, Lovrom Zafredom in Nado Vodušek pripravila Brina Klampfer. Zgodba se odvija med večerjo 5 akademikov pri Tajdi in Tonetu doma. V nerodnih situacijah petih ljudi, ki si niso zares blizu se začno razkrivati osebne zamere, problemi, zakonske težave Tajde in Toneta ter zamere, ki se med Tajdo, Tonetom in Žanom vlečejo že iz časa študija. Žan kot nezaželen gost večer popelje v serijo neudobnih in neprijetnih situacij. V besedilu se tako odražajo absurdnosti današnje malomeščanske družbe, ki na precej trhljih temeljih skuša graditi svoj socialni status in ugled.

Zadnja bralna uprizoritev letošnjega festivala pa je bila bralna uprizoritev besedila *Kako sem postal lisičje krzno*

diplomirane dramaturginje in študentke scenaristike Varje Hrvatini, ki se je prav tako delavnice udeležila že drugo leto zapored. Uprizoritev je pripravila režiserka Nina Ramšak skupaj z igralci Tinesom Špikom, Mirando Trnjanin, Mio Skrbinac, Leo Cok, Blažem Popovskim in Maticem Valičem. Besedilo je nastalo na podlagi teksta

Popotovanje dramskega besedila

, ki se je lani predstavilo na festivalu in še enega avtoričinega teksta. Avtorica je skušala na podlagi teh dveh ustvariti novo celoto in jo združiti v bolj pravljico formo. Besedilo na humoren način prevprašuje dramsko formo danes in jo na zanimiv način poskuša rešiti pred zaprašeno. Najprej dramski elementi (čas, prostor, didaskalija ...) prevzamejo vlogo dramskih likov in si zastavijo cilj, da bi ustvaril nov dramski tekst. Ko pripravijo teren se besedilo prelevi v formo pravljice. V nadaljevanju dramski elementi prekinjajo dramsko realnost in se konstantno navezujejo na trenutno stanje v gledališču in umetnosti ter se poslužujejo komentiranja in reflektiranja samega procesa dramskega pisanja. Dramski tekst tako sam preizkuša svoje lastne meje. Ker je v besedilu združenih več različnih nivojev in postopkov so ustvarjalci na pogovoru izpostavili, da je mogoče tekst lažje uprizoriti kot predstaviti z bralno uprizoritvijo.

Dan in letošnji festival se je tako uspešno zaključil v široki družbi različnih ljudi in pokazal potrebo po platformah za razvijanje in pisanje dramskih tekstov in nujno potrebo po odpiranju poti novim dramskim tekstom na odre. Ponovno je bila izpostavljena glavna kvaliteta festivala, ki se kaže predvsem v odpiranju prostora za spoznavanje in sodelovanje dramskih piscev z drugimi gledališkimi ustvarjalci.

Čestitke vsem!

Poročilo je zapisala Tery Žeželj

{fshare id=3218}